

РЕШЕНИЕ

№ 915

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Господин Ст. Тонев

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Калина Анастасова Въззивно гражданско дело
№ 20211100512642 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С Решение № 20111720 от 10.05.2021 г. по гр.д. № 61935/2018 г. по описа на СРС, 49 с-в е признато за установено по предявените от Л. Г. Р., ЕГН ***** срещу ЗАД ОЗК З. АД, ЕИК ***** искове по чл.422 ГПК вр. чл.208 КЗ /отм./, че ЗАД ОЗК З. АД дължи на Л. Г. Р. сумата 640.32 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди – стойност на извършен ремонт на лява предна и лява задна врата и ляв заден калник на увреден от ПТП лек автомобил Сеат Ибиза с рег.№ ***** по щета № 0020-090-1113/2015, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 27.07.2017 г. по ч.гр.д.№ 50812/2017 г. по описа на СРС, 49 с-в до окончателно плащане на задължението.

В срок е подадена въззивна жалба от ответника ЗАД ОЗК З. АД с излагане на доводи за неправилност, поради необоснованост и неправилно приложение на материалния закон. Въззивникът сочи, че неправилно съдът при постановяване на решението си е приел, че клаузата от специалните условия кампания „Безгрижно лято” към договора за имуществена застраховка Каско, която предвижда заплащане на обезщетение до 10% от застрахователната сума по полицата за всяка щета, независимо от броя на щетите без документ, общо до 30% от застрахователната сума за срока на застраховката, е нищожна поради противоречие с разпоредбата на чл.211 КЗ /отм./. В случая, според ответника, описаната щета е четвърта по ред, като преди това са

изплатени обезщетения надхвърлящи договорената застрахователна сума. Само сбора от главниците по изплатените застрахователни обезщетения е 847.95 лв., което надхвърля 30% от договорената застрахователна сума. В случая, според жалбоподателя, горната граница на отговорността по тази застраховка е 2430.00 лв.

Моли за отмяна на постановеното решение като неправилно и отхвърляне на предявения иск. Претендира разноски.

Въззиваемата страна Л. Г. Р. е подала в срок писмен отговор на въззивната жалба, в който е посочила, че въззивната жалба е неоснователна. Моли за потвърждаване на постановеното решение, като правилно. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и е допустима. Разгледана по същество, съдът намира същата за неоснователна.

Съгласно разпоредбата на [чл.269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните - т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Настоящият състав намира, че постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Предявени са иски по чл.422 ГПК вр. чл.208 КЗ /отм./ за признаване съществуване на парично вземане за заплащане на сумата 642.96 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди при настъпване на застрахователно събитие – покрит риск от застрахователя ответник по имуществена застраховка Каско.

В производството е установено и страните не спорят, че в срока на действие на имуществена застраховка Каско по полица № 1020059220 валидна от 10.06.2015 г. до 09.06.2016 г., сключена при условията на кампания „Безгрижно лято” е настъпило застрахователно събитие – ПТП на 31.10.2015 г. в гр.Варна, на паркинга на терапевтична болница Света Марина, в резултат на което на застрахования при ответника лек автомобил Сеат Ибиза с рег.№ ***** са причинени щети.

Чрез показанията на свидетеля Теодор Симеонов Такев и констатациите на експерта по САТЕ приета пред първата инстанция, която настоящия състав кредитира по реда на чл.202 ГПК се установява, че застрахования автомобил е бил паркиран и в това състояние е бил ударен в лява странична част. В резултат, били увредени заден

ляв калник и леви врати от неизвестно МПС, което е напуснало произшествието. Установява се, че сочените щети не са били налични и съответно неотстранени като повреди на автомобила от застрахования при предходни констатиращи и регистриращи щети по време на действие на предходната застраховка между страните по полица № 1020057329 със срок на действие 10.06.2014 г.-09.06.2015 г. Поради това и правилно и законосъобразно при постановяване на решението съдът е отхвърлил възражението на ответника, че в случая е налице хипотеза от посочените в чл.5, ал.2, т.29, Глава Втора, раздел II от Общите условия към договора за застраховка.

Доводите на застрахователя-ответник, че не дължи заплащане на застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество щети, поради това че в случая е приложима клаузата от специалните условия кампания „Безгрижно лято” към договора за имуществена застраховка Каско, съдът намира за неоснователни. Сочената клауза предвижда заплащане на обезщетение до 10% от застрахователната сума по полицата за всяка щета, независимо от броя на щетите без документ, общо до 30% от застрахователната сума за срока на застраховката. Настоящият състав възприема изцяло изложените от първата инстанция изводи, че тази клауза противоречи на разпоредбата на чл.211 КЗ /отм./, която ясно сочи случаите, в които застрахователят може да откаже да изплати застрахователно обезщетение. Доколкото настоящата хипотеза не попада в нито един от тях, съдът намира, че отказът на застрахователят да изплати застрахователно обезщетение е незаконосъобразен. В производството не са изложени от ответника конкретни обстоятелства за неизпълнение на задълженията по договора от страна на застрахования – ищец. С оглед това не е необходимо извършване на преценка дали такова неизпълнение е значително с оглед интереса на застрахователя.

Както е посочено в Решение № 4 от 21.03.2012 г. по т.д. № 81/2011 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК, което се възприема от настоящия състав, страните по застрахователното правоотношение са свободни да уговорят както основанията за носене на отговорност от застрахователя в случай на увреждане на застрахованото имущество, така и основанията за освобождаване от застрахователна отговорност, но в тази насока те са ограничени от разпоредбата на чл.211 КЗ /отм./. В изразеното в цитираното решение становище е посочено, че обемът на застрахователна отговорност при имущественото З., към което принадлежи и застраховката "Каско на МПС", се определя от закона - чл. 183, ал. 1 КЗ, и от съдържанието на конкретния застрахователен договор, а при наличие на предпоставките по чл. 186, ал. 1 КЗ - и от общите условия на застрахователя за съответния вид застраховка. Страните по застрахователното правоотношение са свободни да уговорят както основанията за носене на отговорност от застрахователя в случай на увреждане на застрахованото имущество, така и основанията за освобождаване от застрахователна отговорност, но в тази насока те са ограничени от разпоредбата на чл. 211 КЗ. В чл.211 КЗ е закрепено

правилото, че основанията, при които застрахователят може да се освободи от отговорност и да откаже изплащане на застрахователното обезщетение, се определят със закон, като са посочени изрично две от допустимите основания за отказ - умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или от трето ползващо се лице /т. 1/ и неизпълнение на задължения на застрахования по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор /т. 2/.

С оглед установените в производството факти, съдът намира, че първата инстанция е приложила правилно материалния закон. Описаната клауза от специалните условия към договора за имуществена застраховка, противоречи на разпоредбата на чл.211 КЗ /отм./, поради което се явява нищожна. Поради това и предявената претенция от застрахования се явява основателна и доказана.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции постановеното решение следва да бъде потвърдено като неправилно.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за въззивната инстанция в размер на 300.00 лв. – за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски градски съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20111720 от 10.05.2021 г. по гр.д. № 61935/2018 г. по описа на СРС, 49 с-в.

ОСЪЖДА ЗАД ОЗК З. АД, ЕИК ***** да заплати на Л. Г. Р., ЕГН *****, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата 300.00-разноски за въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____